

Akşam Olurken Yalnızlığım

– Ahmet TURGUT · 06 Haziran 2010

Kuşatır ufkumu aşk denen sihir,
Baktığım her yerden fışkırır sisler..
Mazidir, küçücük aklıma sığan,
Ruhum, anılarda süründüğü an..

Her hücremde gezip yereder zehir,
Karışır içiçe, duygular, hisler..
Kasvettir, görülmez eliyle boğan,
Hasretle elele, yüründüğü an..

Coşar, gün boyunca uyuyan nehir,
Erir damla damla bütün hevesler..
Nedamettir, binbir sancıyla doğan,
Yıldızlar, semada göründüğü an..

İner, balyoz gibi üstüme şehir,
Kaybolur, sükutun içinde sesler..
Gri bulutlardan, hüzündür..yağan,
Ufuk karanlığa büründüğü an..

09.01.2010

Ahmet Turgut Atlık